

TUDI TO SEM

Alenka, na šoli poučuje matematiko. Vidimo, da se naši mladi prepogosto zatekajo k uporabi žepnega računalja za izračun osnovnih računskih operacij, ki bi jih sicer morali in zmogli opraviti na pamet. Na kakšen način se z nepotrebno uporabo tehnologije spopadate matematiki in ali se naši mladi sploh zavedajo, kam vodi tako zmanjševanje možganske aktivnosti?

Pri urah matematike dijakom v prvem in drugem letniku ne dovolim uporabe žepnega računalja. Kasneje je to potrebno, saj npr. za izračun logaritmov in kotnih funkcij ne uporabljamo več tabel, kot so jih v preteklosti. Žal pa vsako leto dijaki slabše računajo na pamet ter se že za preprostejšje izračune zatekajo k uporabi pomožnih računov, kasneje pa se brezglavo poslužujejo žepnega računalja.

**KDO: Alenka Močnik, prof.
DELAVNO MESTO: učiteljica matematike**

Zagotovo pa je uporaba informacijsko-komunikacijske tehnologije nujna in koristna. Nemalokrat je potrebno, da dijak poleg naprave, ki jo uporablja, pozna tako programsko opremo kot tudi matematično ozadje. Izkaže se, da imajo dijaki težave pri pravilni uporabi orodij, ki naj bi reševanje naloge poenostavila ter zaradi katerih naj bi bile rešitve preglednejše.

A dejstvo je, da bodo po (napredni) tehnologiji posegale vedno mlajše generacije. Zato je prav, da pri njeni uporabi upoštevamo načelo zmernosti, torej da z uporabo orodij ne pretiravamo, po drugi strani pa je treba mlade naučiti pravilne uporabe IKT in jim jo približati, tako da kasneje na poklicnem področju ne bodo imeli prevelikih težav.

Z letošnjim šolskim letom si prevzela tajništvo poklicne ma-

ture. Kako po tvoji presoji dijaki doživljajo maturo, ki je zagotovo ena ključnih prelomnic na njihovi življenjski poti? Ali se mor-da v bližnji prihodnosti obetajo vsebinske spremembe poklicne mature?

Ko sem bila sama maturantka, sem maturo dojemala prav tako, kot jo najbrž dojemajo današnji dijaki. Vedela sem, da je zrelostni izpit, ki odpira vrata za študij, ki sem si ga izbrala, ter da bom želeni cilj dosegla z delom in trudom. Z izbiro študija sem zadovoljna, saj mi je delo z mladimi v veliko veselje in sem ponosna, da poučujem na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina.

Dijakom, ki jih srečujem ob prijavi na maturo in tudi sicer pri pouku, vseskozi pripovedujem o tem, da je matura pomembna ter naj premislijo, kaj želijo početi v življenju, saj vse prevečkrat vidi-

mo mladostnike, ki ne vedo, kateri predmet bi izbrali na maturi, kam bi se vpisali ... Mnogi si ne znajo ali ne zmorejo postaviti življenjskih ciljev. Morda se jim včasih zdi, da jih z maturo »posiljujemo«, pretiravamo, a verjetno je to bolje, kot da se človek pri 40 letih ozre nazaj in mu je žal, da ni mogel študirati nečesa, kar ga je izredno veselilo, zgolj zato, ker sta mu zmanjkali dve točki na maturi. Je pa res, da je mladim na začetku njihove življenjske poti to včasih težje dopovedati.

Vsakišne spremembe, ki se zgodijo, tako na poklicni kot tudi na splošni maturi, so v pripravi že veliko prej. Manjše spremembe v izpitnih katalogih pri posameznih predmetih se neprestano dogajajo, medtem ko se vsebinske spremembe še ne obetajo.

Z razvojem otrok na matematičnem področju se srečuješ tako skozi teorijo kot skozi prakso. Poleg tega, da na programu PV poučuješ predmeta Igrajmo se vrste in Matematika za otroke, si tudi mama predšolskega otroka. Ali se po tvojih izkušnjah kurikulumu teh predmetov pokrivata z dejanskim razvojem otroka? Ali so predmeti iz odprtega kurikuluma dovolj življenjski in uporabni za naše bodoče vzgojiteljice?

Menim, da so vsi predmeti, ki so namenjeni dijakom na predšolski vzgoji, zelo pomembni. Tako splošni kot tudi strokovni, med katere sodita tudi Matematika za otroke in Igrajmo se vrste. Vzgojiteljica predšolskih otrok je za otrokov razvoj zelo pomembna. Torej mora biti splošno razgledana in strokovno podkovan oseba.

Otroci skozi igro ogromno pridobijo, znanje nenehno črpajo iz okolja, zato jim je tako najlažje približati določene informacije in vsebine, ki jih bodo potrebovali kasneje v življenju.

Predmeti iz odprtega kurikuluma so namenjeni tudi temu, da se z dijaki pogovarjamo o izkušnjah na praksi ter o povezovanju različnih področij pri dejavnostih v vrtcu. Dijaki hitro poiščejo matematiko v vsakdanjih opravilih v vrtcu, česar se mogoče prej niti ne zavedajo.

Ti predmeti so za bodoče vzgojiteljice zagotovo potrebni in koristni, saj sicer pri urah matematike zaradi preobsežnosti snovi, ki jo je potrebno predelati, nimamo dovolj časa, da bi pridobljena znanja dovolj obsežno povezovali s stroko ali vsakdanjim življenjem.

Sama pri svoji hčerki spremljam tako matematična kot tudi ostala področja, ki jih uspešno razvija z dobrim delom vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljice.

MATURANTSKI PLES

Srednješolsko šolanje so zaznamovali učenje, spoznanja, smeh in tudi solze. Skozi vsa štiri leta pa so se med nami, dijaki programa Predšolske vzgoje in Gimnazije, spletle močne prijateljske vezi. Zato maturantje v petek, 31. marca, nismo simbolično proslavljali zgolj zaključka pomembnega življenjskega obdobja, temveč predvsem prijateljstvo, srečo in življenje.

Po slavnostnem prihodu maturantov se je pričel uradni del. Najprej smo pozdravili vse goste in k nagovoru povabili ravnatelja, gospoda Rutarja, in se mu obenem zahvalili za ves trud in odgovorno izvrševanje dolžnosti do šole in nas. Na odru se nam je nato pridružil še župan občine Ajdovščina, gospod Beočanin, ki našo šolo vidi kot enega izmed mejnikov razvoja celotne lokalne skupnosti. Za njegovo podporo smo mu zelo hvaležni.

Sledil je plesni del, v katerem smo četrtošolci pokazali svoje plesno znanje, ki nam ga je na vajah vztrajno in potrpežljivo predajal Andrej Rebula, naš plesni učitelj.

Za ves napor, vložen trud in predanost smo se zahvalili tudi svojim profesorjem. Z njihovo

pomočjo nismo dozoreli zgolj intelektualno, temveč tudi osebnostno. Odrasli smo v odgovornejše in razmišljujoče posameznike. Prepričani smo da bomo zaradi tega uspešni tudi na prihajajočem zrelostnem izpitu – maturi.

Posebno zahvalo smo seveda namenili tudi staršem, ki so nam skozi vsa leta srednješolskega šolanja stali ob strani ter verjeli v nas tudi takrat, ko sami nismo. V imenu vseh smo izrazili svojo hvaležnost za njihovo brezmejno in brezpogojno ljubezen.

Po slavnostni večerji je nastopil

kulturni del. Vsak razred je predstavil svoj videoposnetek, ki ga je ustvaril izključno za ta dogodek. Izdelki so bili vsekakor izvirni in so odražali bistvo vsakega izmed razredov. Na prizorišču so se nam pridružili tudi razredniki. Namenili so nam nekaj lepih besed o preteklosti, ki smo jo krojili skupaj, in prihodnosti, ki je pred nami.

Maturantski ples se je nadaljeval z nasmehi na obrazih in ustvarjanjem lepih spominov. V sproščenem vzdušju smo na plesišče povabili starše in profesorje. Skupaj smo še zadnjič nazdravili ob torti, po kateri smo maturantje z zabavo nadaljevali še pozno v noč.

Maturantski ples je bil resnično poseben in čaroben večer, ki nam bo vsem ostal v lepem spominu. S Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina bomo odšli zadovoljni in z neprecenljivim zakladom – znanjem. Odprtih misli odhajamo v nov, nam še ne poznan svet!

Monika Marc, 4. a

SREČANJE S CÉDRICOM VILLANIEM

Konec marca je ob izidu prevoda svoje poljudnoznanstvene knjige Rojstvo teorema prišel v Slovenijo francoski matematik svetovnega slovesa, dr. Cédric Villani. Knjiga je nekakšen dnevniški zapis, ki opisuje vsakdanje ustvarjanja enega od sodobnih genialnih matematikov.

Villani je direktor prestižne francoske ustanove za matematiko in teoretično fiziko, imenovane Institut Henri Poincaré. Leta 2010 je prejel Fieldsovo medaljo, ki jo je mogoče primerjati z Nobelovo nagrado. Ker hoče ljudem prikazati, da je matematika pomembna, a tudi zanimiva, predava po šolah, se udeležuje televizijskih oddaj in drugih medijskih dogodkov. Mogoče je temu namenjena tudi njegova arhaična pojava, a v prvi vrsti pozitiven vtis vzbuja s svojimi dosežki.

V predsedniški palači ga je 31. marca gostil predsednik Borut Pahor, ki je na srečanje povabil nekaj slovenskih študentov matematike in dijakov. Dr. Villani je odgovarjal na naša vprašanja. Predstavil nam je svoj pogled na svet in življenje ter komentiral, zakaj mnogim ljudem

matematika ni všeč. Včasih zmotno menimo, da je matematika operiranje s številkami, svoje pa opravi-tudi predsodki staršev in javnega mnenja, a bistvo matematike ni računanje, temveč razumevanje, ki temelji na sklepanju in dokazovanju. Marsikdo se ne zaveda, kako zelo je pravzaprav prepletena z vsakdanjim življenjem – od telefonov in računalniških igravic naprej. Matematika je stara in nova hkrati, v nekatere moderne tehnologije so vključena stoletja matematičnih raziskovanj. Spregovoril je o vzponih in padcih, ki spremljajo tudi velike znanstvenike, in o letih garanja ter čistemu užitku ob trenutkih, ko se stvari postavijo na svoje mesto. S svojim vehementnim pripovedovanjem zgodb iz mladosti nas je navdušil in spodbudil, da bi skozi trdo delo še naprej odkrivali lepoto in uporabnost matematike. Navdušen je, da je svet poln (matematičnih) problemov, ki čakajo na človeški um.

Simon Pavlič, 4. b

Avtor slike: Šimen Zupančič

EKSKURZIJA 1. LETNIKA GIMNAZIJE V FIRENCE

*O, blažen bodi čas pomladnih dni
in blažen mesec, leto, blažen kraj,
kjer bil od dvoje lepih sem oči
tako prevzet, da sem njih suženj
zdaj.*

6. aprila 2017, na obletnico, ko je Petrarca v avignonski cerkvi prvič uzrl Lauro, smo se dijaki prvega letnika ajdovske gimnazije z učiteljico likovnega snovanja Damjano Plešnar in razredničarko Matejo Ceket Odar odpravili na strokovno ekskurzijo v Toskano, da bi spoznali italijansko kulturo in umetnost renesanse. Izleta smo se vsi zelo veselili, saj je bila to poleg pouka tudi priložnost za druženje in spoznavanje novih krajev.

Zgodaj zjutraj je avtobus zapustil Ajdovščino in se namenil proti oblačni Italiji. Na avtobusu smo prebrali prve referate, ki smo jih vnaprej pripravili, ter slišali veliko novega o Italiji, Toskani, Pisi in Firencah.

Naš prvi večji postanek je bila majhna vasica Arquà Petrarca, kjer je zadnja leta svojega življenja preživel znani italijanski pesnik Francesco Petrarca. Obiskali smo njegovo hišo, ki je preurejena v muzej, se poklonili spominu poeta ob njegovi

grobnici in se sprehodili skozi slikovito vasico.

Naš naslednji postanek v Pisi je na vse naredil močan vtis. Vsi smo imeli svoje predstave o slavnem poševnem stolpu, nihče pa si ni predstavljal, da nas bo pogled na svetla marmornata pročelja stavb na trgu čudežev, ki kažejo vpliv Rima in islama, tako prevzel. Ogledali smo si stolnico, v njej občudovali Galilejevo svetilko, s pomočjo katere je preizkušal zakone težnosti, Pisano vo prižnico, s katere so nas nagovorile prisposode humanističnih ved in vrlin, prav tako sta nas navdušila Giambolognova angela in relikvije sv. Ranierija. Baptiserij pa nas je presenetil predvsem z izredno akustičnostjo. Piso smo zapustili v poznih popoldanskih urah, po tem ko smo si vzeli uro za ustvarjanje likovnih izdelkov, ki jih bomo v avli šole razstavili. Naši ogledi so se za prvi dan končali s postankom na trgu pred Palazzo dei Cavalieri, nasproti katere stoji nekdanja srednjeveška mestna ječa, prizorišče najbolj srhljivega in sramotnega zgodovinskega dogodka Pise – grof Ugolino je bil namreč skupaj s sinovoma in vnuki zazidan v ta stolp lakote. Po večernem druženju v hotelu blizu Firenc smo z veseljem legli v postelje in si nabrali moči za drugi dan, ki smo ga tako kot tretjega preživeli v Firencah.

Jutro drugega dne našega izleta je bilo za marsikoga precej zaspno. To ni bilo nič čudnega, saj so naši pogovori noč močno skrajšali. Kljub temu pa smo bili ob devetih, ko so Firenčani in večina turistov še spali, mi že pred sirotišnico – Ospedale degli innocenti, ki označuje rojstvo renesančne arhitekture v Firencah.

Raziskovanje mesta smo nadaljevali z ogledom veličastne firenške

katedrale – duoma Santa Maria del Fiore in Brunelleschijeve kupole, ki še danes buri domišljijo, saj si človek težko predstavlja, da je bila tako mogočna kupola zgrajena brez gradbenih odrov. Prav tako nas je prevzela veličina Kampanilla, 85 metrov visokega Giottovega zvonika, ki je prav tako kot katedrala oblečen v raznobarven toskanski marmor. Povzpeli smo se nanj po tesnem zavitem kamnitem stopnišču in bili nagrajeni z očarljivim razgledom na Firence. Najbolj dih jemajoč pa je bil pogled navzdol, v neposredni bližini smo lahko opazovali kupolo in krstilnico San Giovanni z znamenitimi raskimi vrati, ki se je ponižno klanja pred ogromnim obličjem katedrale. Po sestopu z zvonika je bilo že mogoče opaziti polne ulice, odprte trgovnice, zlatarne, restavracije ter ogromno turistov, ki so s fotoaparati »lovili« spomine iz Italije.

Že nekoliko izmučeni smo se sprehodili še do Piazza di San Lorenzo, kjer smo vstopili v baziliko svetega Lovrenca, znano po svoji čisti renesančni notranjosti in kapelah, v katerih so pokopani člani družine Medičejcev.

Seveda smo si vzeli tudi nekaj prostega časa in si privoščili kepič sladoleda ali pa uživali v sončnih žarkih in sprehajanju po ulicah. A časa ni bilo na pretek, zato smo ga želeli izkoristiti – ogledali smo si še cerkev Santa Maria del Carmine s prečudovitimi freskami Masolinija in Masaccia, ki krasijo kapele Brancacci, obiskali muzej Opera del Duomo in cerkev Santa Maria Novella. Ker pa je dan segel že v pozne popoldanske ure, smo naše raziskovanje zaključili v Galeriji de l'Academia, kjer hranijo svetovno znani kip Michelangelovega Davida, ki nas je s svojo veličino

in višino osupnil in gotovo zasenčil vsa druga Michelangelova kot tudi ostala dela, zbrana v Akademiji.

Zadnji dan v Firencah smo se, po tem ko smo na avtobusu kot prejšnja dneva prebrali novelo iz Boccaccievega Dekameron, s Piazzale del Michelangelo peš spustili do reke Arno in čez most Ponte Vecchio ponovno prišli v srce mesta, na Piazza Signoria. Po rilcu smo spotoma podrgnili prašička na tržnici Mercato Nuovo, v upanju, da se bomo še kdaj vrnili v Firence.

Na Piazza della Signoria smo si pobježeli ogledali veliko kipov znanih umetnikov, največ pozornosti smo posvetili Perzeju z meduzino glavo in ugrabitvi Sabink. Ko so Firence v času poldneva ponovno doživele naval turistov, smo se mi umaknili na drugo stran reke Arno k palači Pitti in si nabrali moči v prelepem parku Boboli. Nadalje smo se poklonili Danteju pred njegovo rojstno hišo in se spomnili njegove Božanske komedije, za konec pa smo občudovali eno najlepših zbirk italijanske umetnostne zgodovine v galeriji Uffizi. Prepustili smo se umetnosti, videli smo znamenite slike svetovno znanih umetnikov. Vsi smo si zagotovo zapolnili Botti-

cellijevo Rojstvo Venere in Pomlad, videli smo Da Vincijevo Oznanjenje in na novo restavrirano, nikoli dokončano tabelno sliko Poklon svetih treh kraljev, Bandinellijev kip Laokoontove skupine, Michelangelovo Sveto družino, Caravaggijevo Muduzo ter številna druga dela. Iz galerije smo se vrnili popolnoma izčrpani, a polni vtisov in novega znanja. Za konec smo si privoščili sladoleđ v najstarejši prodajalni sladoleđ v Firencah – Vivoli, ki je dvignil naše razpoloženje, in se pred cerkvijo Santa Croce, zadnjim domovanjem Michelangela in Galileja, poslovili od Firenc.

Ekskurzija v Firence je bila nepozabna, naučili smo se veliko novega, utrdili smo prijateljske vezi. Četudi smo se kdaj pa kdaj brez volje vlekli po mestu in se smili sami sebi, je bilo potovanje v družbi najboljšega razreda prečudovito. Na poti domov so v nas odzvanjale podobe, misli in duh renesanse. Tako kot se je Petrarca v svojih sonetih vedno znova vračal k Lauri, so se naše misli vračale v brezčasne Firence.

Hana Bizjak, Julija Krečič in Karolina Šavli iz 1. a

DOGODIVŠČINA NIZOZEMSKA – 2. DEL

Naša pustolovščina se je nadaljevala v Amsterdamu. Med vožnjo z ladjico smo si radovedno ogledovali mesto, potep pa smo nadaljevali peš. Tri proste ure smo preživeli ob pohajkovanju po mestu, smehu in fotografiranju. Brez besed smo ostali ob zanimivih slikah v van Goghovem muzeju.

Naslednji dan smo posvetili delu na projektu na temo vode. V predstavitev smo vključili mite in legende, raketo na vodni pogon, razlage o tem, kako nas voda lahko ogroža itd. Popoldne smo se razdelili v skupine in obiskali različne nizozemske kraje – Rotterdam, Delft, okoliške mline. Čudovit večer smo preživeli na rojstnodnevni zaba-

vi ene od gostiteljic. Dan je bil res utrujajoč, a poln nepozabnih trenutkov. Tudi zadnje jutro smo se v šolo odpravili s kolesi, kot je na Nizozemskem navada. Posvetili smo se izpopolnjevanju projektnega dela, ki smo ga zvečer predstavili staršem. Nekateri so popoldne preživeli na izletih, drugi pa smo uživali v druženju z gostitelji in njihovimi družinami.

Nizozemske družine so bile zelo prijazne in gostoljubne, naši gostitelji so pokazali tudi veliko zanimanja za naš način življenja.

Opazili smo, da je ena največjih razlik med nami v načinu prehranjevanja, saj oni do večera jedo samo sendviče, mi pa smo precej pogrešali naše tople obroke.

V soboto smo ob slovesu pretočili tudi nekaj solz. Kljub temu, da nismo še hoteli oditi, pa smo si oddahnili, ko je, za razliko od poti na Nizozemsko, naša pot domov potekala po načrtu.

Timija Fabčič, 2.č

ČESTITKE!

Rokometašice ponovno navdušujejo, tokrat s 3. mestom v finalu državnega tekmovanja. Dekleta, želimo vam veliko uspehov še naprej!

